

Uitspraak op het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 10 februari 2017, 16/3399 (aangevallen uitspraak),

tussen:

[Appellant] te [woonplaats] (appellant)
de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

De complete uitspraak is te raadplegen op opmaat.sdu.nl.

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 23 november 2018 in de zaak tussen [de persoon], te Amsterdam, eiser,

tussen:

[de persoon], te Amsterdam, eiser
(gemachtigde: mr. M.H. Klijnstra),
en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, verweerder
(gemachtigde: J.B. Snoek).

52

Rechtbank Amsterdam
23 november 2018, nr. AMS 18/4227 ZW,
ECLI:NL:RBAMS:2018:9195
(Langeveld)
Noot E. van den Bogaard

Ontvankelijkheid bezwaarschrift. Rechtsmiddelenclausule verwarrend. Termijnoverschrijding verschoonbaar.

[Awb art. 6:11]

Essentie: Omdat de rechtsmiddelenclausule voor de gemiddelde burger verwarring kan oproepen, acht de rechtbank de termijnoverschrijding verschoonbaar.

Samenvatting: Volgens de rechtsmiddelenclausule moet eiser met verweerder bellen als hij het met het besluit niet eens is en kan hij, als hij het na het bellen nog steeds niet eens is met het besluit, nog bezwaar maken. Naar het oordeel van de rechtbank maakt die clausule onvoldoende duidelijk dat als eiser het met het besluit niet eens is, hij juist bezwaar moet maken en dat de termijn waarbinnen hij dat moet doen, maar kort is. De in de uitspraak besproken omstandigheden maken naar het oordeel van de rechtbank dat het te laat indienen van het bezwaar verschoonbaar kan worden geacht. Hierbij acht de rechtbank van groot belang dat de rechtsmiddelenclausule voor de gemiddelde burger verwarring kan oproepen, aangezien daarin niet klip en klaar staat dat schriftelijk en binnen twee weken bezwaar moet worden gemaakt.

Procesverloop

Met het besluit van 29 december 2017 (het primaire besluit) heeft verweerder de uitkering van eiser op grond van de Ziektewet (Zw) met ingang van 24 november 2017 beëindigd.

Met het besluit van 23 mei 2018 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser niet-ontvankelijk verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 14 november 2018. Eiser en verweerder hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden.

Overwegingen

1. Eiser ontving een Zw-uitkering. Met een besluit van 19 oktober 2017 heeft verweerder eiser laten weten dat die uitkering ongewijzigd blijft omdat uit de beoordeling van de verzekeringsarts blijkt dat hij op 27 november 2017 niet kan werken.

2. Met het primaire besluit heeft verweerder eiser laten weten dat zijn Zw-uitkering met ingang van 24 november 2017 eindigt.

3. De echtgenote van eiser heeft op 10 januari 2018 gebeld met het klantcontactcenter (kcc) van verweerder. Met een formulier van 18 januari 2018 heeft eiser bij verweerder een deskundigenoordeel aangevraagd. Hierin staat onder meer dat hij het niet eens is met de beëindiging van zijn Zw-uitkering. In een brief van 6 april 2018 heeft de gemachtigde van eiser verwezen naar het telefoongesprek van 10 januari 2018. Daarin zou de echtgenote van eiser zijn medegedeeld dat hij een deskundigenoordeel moest aanvragen wanneer hij het niet met het oordeel van verweerder eens was. De gemachtigde heeft verzocht de aanvraag van 18 januari 2018 te beschouwen als bezwaarschrift.

4. Met het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser van 6 april 2018 niet-ontvankelijk verklaard omdat het te laat is ingediend.

5. In beroep heeft eiser, kort samengevat, aangevoerd dat in het telefoongesprek van 10 januari 2018 is gezegd dat hij het niet eens is met het besluit dat hij weer arbeidsgeschikt zou zijn, en dat hij dus wel tijdig bezwaar heeft gemaakt.

6. In afwijking van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bedraagt op grond van artikel 75k van de Zw de termijn voor het indienen van bezwaar twee weken. Die termijn vangt op grond van artikel 6:8, eerste lid, van de Awb aan met ingang van de dag na die waarop het besluit is bekend gemaakt. Op grond van artikel 6:9 van de Awb is het bezwaar tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen. Op grond van artikel 6:11 van de Awb blijft niet-ontvankelijkverklaring van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het bezwaar in verzuim is geweest.

7. Gelet op deze artikelen kon eiser tot en met 12 januari 2018 (schriftelijk) bezwaar maken tegen het primaire besluit.

8. De rechtbank overweegt dat in de rechtsmiddelenclausule onderaan het primaire besluit het volgende staat: *“Heeft u nog vragen? Is onze beslissing niet duidelijk, of bent u het er niet mee eens? (...) Neem dan eerst contact op met UWV Telefoon Werknemers (...) Vaak lost een gesprek veel op. Als u belt, houd dan deze brief bij de hand, wij kunnen u dan beter van dienst zijn. (...) Nog steeds niet eens met deze beslissing? Heeft u gebeld, maar bent u het nog steeds niet eens met de beslissing? Dan kunt u tot uiterlijk twee weken na dagtekening van deze brief een bezwaarschrift indienen. (...)”*

9. Volgens de rechtsmiddelenclausule moet eiser met verweerder bellen als hij het met het besluit niet eens is en – dit staat op de volgende pagina – kan hij, als hij het na het bellen nog steeds niet eens is met het besluit, nog bezwaar maken. Naar het oordeel van de rechtbank maakt die clausule onvoldoende duidelijk dat als eiser het met het besluit niet eens is, hij juist bezwaar moet maken en dat er maar een korte termijn is waarbinnen hij dat moet doen.

10.1. Op de zitting heeft de gemachtigde van eiser uitgelegd dat eisers echtgenote op 10 januari 2018 met het besluit in de hand naar verweerder heeft gebeld, zoals staat onderaan het besluit. In dat gesprek heeft zij gevraagd hoe het mogelijk is dat

eiser in oktober 2017 een brief krijgt dat hij in november 2017 nog volledige arbeidsgeschikt is en twee maanden later, in december 2017, een brief krijgt waarin staat dat hij in november 2017 volledig arbeidsgeschikt is. Volgens de gemachtigde heeft zij verder gezegd dat eiser het met het besluit niet eens is en dat hij nog ziek is. Er is haar geadviseerd een deskundigenoordeel aan te vragen. Omdat zij dat al eens eerder had gedaan, heeft zij uitdrukkelijk niet gevraagd hoe dat moet, maar wel gezegd het niet eens te zijn met het besluit van 29 december 2017.

10.2. Verweerder heeft op de zitting verwezen naar de telefoonnotitie van het kcc, waaruit blijkt dat het telefoongesprek ongeveer 6 minuten heeft geduurd, dat daarin slechts is gevraagd hoe een deskundigenoordeel kan worden aangevraagd en dat daarop is geantwoord. Verweerder heeft verder gezegd nog contact te hebben gezocht met het kcc om te vragen of er een transcript van het telefoongesprek aanwezig was, maar dat hem is verteld dat deze niet langer dan een maand worden bewaard.

11. De lezing die de gemachtigde van eiser van het telefoongesprek van 10 januari 2018 heeft gegeven komt de rechtbank niet onaannemelijk voor. Verweerder heeft zijn standpunt dat de echtgenote van eiser in het telefoongesprek met het kcc enkel heeft gevraagd hoe een deskundigenoordeel kan worden aangevraagd en dat zij zeker niet heeft gezegd dat zij het niet eens was met het besluit, niet kunnen onderbouwen met een transcript van dat gesprek. Gezien de twee tegenovergestelde besluiten die eiser had ontvangen, acht de rechtbank het aannemelijk dat eisers echtgenote in het telefoongesprek wel kenbaar heeft gemaakt dat eiser het niet eens was met het primaire besluit. Dat dit niet is neergelegd in de telefoonnotitie, is verweerder dan aan te rekenen. Eiser heeft op 18 januari 2018 in de aanvraag om een deskundigenoordeel, en dus binnen een week na afloop van de wettelijke bezwaartermijn, meegedeeld dat hij het niet eens is met de beëindiging van zijn Zw-uitkering.

12. De hiervoor onder 8 tot en met 11 besproken omstandigheden maken naar het oordeel van de rechtbank bij elkaar dat het bezwaar van eiser verschoonbaar te laat kan worden geacht. De rechtbank acht hierbij van groot belang dat de rechtsmiddelenclausule voor de gemiddelde bur-

ger verwarring kan oproepen, omdat daarin niet klip en klaar staat dat *schriftelijk en binnen twee weken bezwaar moet worden gemaakt*.

13. Het beroep is dan ook gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit. De rechtbank ziet geen ruimte om het geschil finaal te beslechten, omdat verweerder nog niet inhoudelijk is ingegaan op de bezwaren van eiser. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak.

14. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

15. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.002,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 46,- aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.002,-.

NOOT

1. De rechtsmiddelenclausule gewogen en te licht bevonden. Dat moet het UWV pijn doen, niet in de laatste plaats omdat dit een veel gebruikte variant is. Variant? Jazeker, want het UWV gebruikt verschillende varianten van de rechtsmiddelenclausule. En de hier door de rechtbank te licht bevonden variant is niet de enige die voor verwarring zorgt.

In deze noot bespreek ik de verschillende door het UWV gebruikte varianten en doe ik ook een suggestie voor hoe de gesignaleerde problemen zouden kunnen worden opgelost.

De te licht bevonden bezwaarclausule

2. In de hier gepubliceerde uitspraak gaat het om een besluit tot intrekking van het recht op ziekgeld ('hersteldverklaring'). Dat is een besluit "van geneeskundige aard over het al dan niet bestaan of voortbestaan van ongeschiktheid tot werken" als bedoeld in art. 75j ZW, waarvoor op grond van art. 75k ZW een verkorte bezwaartermijn geldt van 2 weken. De onder het besluit staande rechtsmiddelenclausule bestaat uit twee delen en luidt in zijn geheel als volgt:

"Heeft u nog vragen?"

Is onze beslissing niet duidelijk, of bent u het er niet mee eens? Of heeft u informatie waar wij geen rekening mee hebben gehouden? Neem dan eerst contact op met UWV Telefoon Werknemers via 0900 - 92 94 (kijk voor de kosten van dit telefoonnummer op uwv.nl/bellen.) Vaak lost een gesprek veel op. Als u belt, houd dan deze brief bij de hand. Wij kunnen u dan beter van dienst zijn. U vindt ook veel informatie op uwv.nl.

Nog steeds niet eens met deze beslissing?

Heeft u gebeld, maar bent u het nog steeds niet eens met de beslissing? Dan kunt u tot uiterlijk twee weken na dagtekening van deze brief een bezwaarschrift indienen. Dit kan ook digitaal. Ga daarvoor naar uwv.nl/bezwaarmaken. U kunt alleen zélf digitaal bezwaar maken. Uw eventuele gemachtigde kan dit dus niet namens u doen. Om digitaal bezwaar te maken heeft u een DigiD nodig.

Schrijft u liever een brief? Richt uw bezwaar aan UWV, afdeling Bezwaar en Beroep, Postbus 3276, 4800 MH, BREDA. Wij kunnen sneller op uw bezwaarschrift reageren als u uw telefoonnummer in het bezwaarschrift vermeldt en een kopie van deze brief meestuurt."

De rechtbank oordeelt in r.o. 9 dat uit de rechtsmiddelenclausule volgt dat als eiser het niet met het besluit eens is, hij eerst met het UWV **moet** bellen en pas daarna bezwaar **kan** maken (de woorden "moet" en "kan" zijn in de uitspraak vet gedrukt) en dat daardoor "*onvolgende duidelijk* (is) dat als eiser het met het

besluit niet eens is, hij *juist* bezwaar moet maken en dat er maar een *korte* termijn is waarbinnen hij dat moet doen (cursivering EvdB)."

Uit het vervolg van de uitspraak blijkt dat eiser de door het UWV aangegeven route heeft gevolgd en dat hij daarbij door het KCC (Klanten Contact Centrum) op het verkeerde been is gezet doordat hem niet is geadviseerd een bezwaarschrift in te dienen en hem ook niet is gewezen op de hiervoor geldende (korte) termijn van 2 weken, maar hem is geadviseerd om een deskundigenoordeel aan te vragen. Eiser heeft dat advies opgevolgd en een deskundigenoordeel aangevraagd. Daarbij heeft hij tevens kenbaar gemaakt dat hij het niet eens is met de intrekking van zijn ziekengeld. Het UWV merkte deze aanvraag van een deskundigenoordeel aan als bezwaarschrift, maar verklaarde dat niet-ontvankelijk, omdat op het moment van indienen daarvan de bezwaartermijn reeds was verstreken.

In de procedure bij de rechtbank ontstond vervolgens discussie over de inhoud van het telefoongesprek met het KCC. Daarbij bleek dat transcripten van door het KCC gevoerde telefoongesprekken niet langer dan een maand worden bewaard, zodat het niet mogelijk was de inhoud van dit gesprek aan de hand van een transcript daarvan te verifiëren.

De rechtbank werpt het vernietigen van dit essentiële bewijsmateriaal tegen aan het UWV en komt tot de conclusie dat in deze omstandigheden de termijnoverschrijding niet aan eiser kan worden tegengeworpen en verschoonbaar kan worden geacht. De rechtbank benadrukt daarbij dat zij het "van groot belang (acht) dat de rechtsmiddelenclausule voor de gemiddelde burger verwarring kan oproepen, omdat daarin niet klip en klaar staat dat *schriftelijk en binnen twee weken bezwaar moet worden gemaakt* (cursivering rechtbank)."

Waarom is de gebruikte bezwaarclausule verwarrend?

3. Om de problemen met de bezwaarclausule te kunnen oplossen, moeten we eerst in beeld krijgen welke problemen er zijn en waar deze precies zitten. Daartoe bespreek ik verschillende door het UWV gebruikte varianten. Hoewel niet alle varianten dezelfde manco's hebben, kunnen daarbij twee centrale thema's worden aangewezen. Uit de analyse van die thema's kunnen een

aantal vuistregels worden afgeleid die behulpzaam zijn bij het herformuleren van de rechtsmiddelenclausule.

(1) Uitleg en rechtsmiddel lopen door elkaar heen

4. Het eerste probleem (dat zich ook in de onderhavige zaak voordoet) is dat het *vragen om uitleg* en het *maken van bezwaar* door elkaar heen worden gehusseld. Immers, onder het kopje "Heeft u nog vragen?" wordt aangegeven dat ook als de betrokkene het niet met het besluit eens is, hij eerst moet bellen en bovendien dat een gesprek vaak veel oplost. En ook onder het kopje "Nog steeds niet eens met deze beslissing?" wordt benadrukt dat de betrokkene eerst moet bellen en om uitleg vragen. De rechtbank signaleert terecht dat in deze opzet van de bezwaarclausule het *eerst bellen* wordt gepresenteerd als *voorwaarde* om überhaupt bezwaar te *kunnen* maken.

Dat een bestuursorgaan een rechtzoekende de mogelijkheid wil bieden om uitleg te vragen over een besluit, is natuurlijk prima. Maar stellen dat een gesprek vaak veel oplost (lees: leidt tot wijziging van het besluit), suggereert meer dan kan worden waargemaakt en zou in zekere zin zelfs misleidend kunnen worden genoemd. Immers, de medewerkers van het callcenter waarnaar wordt verwezen, zijn niet bij de totstandkoming van het besluit betrokken geweest, hebben geen inhoudelijke kennis van het dossier anders dan wat zij op hun beeldscherm kunnen zien en zijn niet bevoegd om enige toezegging te doen. Bovendien zijn de antwoorden die door de callcenter medewerkers kunnen worden gegeven, vergaand geprotocolleerd in standaard vraag-antwoord modellen.

De eerste vuistregel is dan ook: (1) houdt het vragen om uitleg en het indienen van een rechtsmiddel strikt gescheiden.

(2) De termijn wordt niet altijd genoemd en de einddatum is dubbelzinnig

5. Het tweede punt van verwarring is de wijze waarop de lengte van de bezwaartermijn en de einddatum daarvan worden aangeduid. Het UWV maakt daarvoor gebruik van verschillende formuleringen. In de onderhavige zaak is de formulering "tot uiterlijk twee weken na dagte-

kening van deze brief". Een willekeurige greep uit mijn eigen praktijk laat verschillende andere varianten zien.

De 'tot uiterlijk' variant kent twee versies, namelijk een gecombineerd met de lengte van de termijn maar zonder de einddatum (zoals in de onderhavige zaak) en een gecombineerd met de einddatum maar zonder vermelding van de lengte van de termijn. Een voorbeeld van de laatste variëteit is een besluit van 13 februari 2012 tot toekenning van ZW, waarin niet de termijn maar alleen de einddatum wordt genoemd: "tot uiterlijk 26 maart 2012".

Het noemen van de einddatum is ongetwijfeld bedoeld als service aan de rechtzoekende. Door de einddatum te noemen hoeft hij die niet zelf uit te rekenen en wordt de kans op vergissingen verkleind. Maar de formulering 'tot uiterlijk' is vragen om moeilijkheden en maakt de kans op vergissingen juist groter.

'Tot uiterlijk' is een samensmelting van 'tot' en 'uiterlijk op'. Maar wordt daarmee nu 'tot' bedoeld of 'uiterlijk op'? Beide interpretaties sluiten elkaar uit.

Taalkundig bezien is de betekenis van 'tot' dubbelzinnig. In het Nederlandse deel van het Nederlandse taalgebied worden combinaties met 'tot' meestal zo opgevat dat de genoemde einddatum niét is inbegrepen. Maar de interpretatie waarbij de einddatum wél is inbegrepen, komt ook voor: 'tot' betekent dan 'tot en met' en dat is in het Belgische deel van het Nederlandse taalgebied de gebruikelijke opvatting (zie https://taaladvies.net/taal/advies/vraag/804/tot_tot_en_met/).

Ik ga uit van de in Nederland gebruikelijke opvatting dat de genoemde einddatum niét is inbegrepen.

De tijdsaanduiding 'uiterlijk op' heeft de betekenis "op zijn laatst, niet later dan" (<https://taaladvies.net/taal/advies/vraag/1397/>), zodat de genoemde einddatum wél is inbegrepen.

Tegen deze achtergrond wordt duidelijk dat de samenvoeging 'tot uiterlijk' dubbelzinnig is: zonder aanvullende informatie over zowel de lengte van de termijn als de dag waarop die begint te lopen, kan niet worden vastgesteld of de genoemde datum de laatste dag van de termijn is ('uiterlijk op') of dat de termijn op die datum reeds is verstreken ('tot').

Terug naar het voorbeeld van het besluit van 13 februari 2012 en "tot uiterlijk 26 maart 2012".

Omdat de lengte van de termijn niet wordt genoemd, is niet klip en klaar of de laatste dag van de termijn valt op 25 of 26 maart 2012. De juiste einddatum kan alleen worden vastgesteld vanuit de wetenschap dat deze in dit geval zes weken bedraagt. Dan blijkt dat in dit voorbeeld 'tot uiterlijk' moet worden gelezen als 'uiterlijk op': $13 \text{ februari } 2012 + (6 \times 7 = 42 \text{ dagen}) = 26 \text{ maart } 2012$. Dit leidt tot de tweede vuistregel: (2) gebruik geen dubbelzinnige formuleringen als 'tot uiterlijk'.

6. Naast de 'tot uiterlijk' variant zijn er nog andere 'einddatum' varianten. In een besluit van 25 mei 2018 tot toekenning van een WGA-vervolguitkering wordt wederom niet de termijn zelf, maar alleen de einddatum genoemd: "vóór 7 juli 2018". In een aan dezelfde verzekerde gericht besluit van 10 augustus 2018 tot intrekking van de toekenning van ZW is het (wederom zonder vermelding van de eigenlijke termijn): "tot en met 21 september 2018". In het laatste voorbeeld zijn misverstanden uitgesloten. Bij het eerste voorbeeld echter niet. Waarom niet? Uit de formulering "vóór 7 juli 2018" volgt dat 6 juli 2018 de laatste dag is van de termijn. Immers, 6 juli is de laatste dag voorafgaande aan 7 juli. Taalkundig bezien is deze formulering dus wel eenduidig.

Maar de praktijk blijkt harder te zijn dan de leer. Ik maak geregeld mee dat cliënten (en niet zo lang geleden zelfs een advocaat) zich laten leiden door de genoemde datum en denken dat die datum de laatste dag van de termijn is. Het noemen van de datum blijkt hen op het verkeerde been van 'uiterlijk op' te zetten. Die opvatting is onjuist, er staat immers 'vóór', zelfs met accenten op de 'ó'. Maar aan de andere kant is die vergissing nu ook weer niet zo onbegrijpelijk: een rechtzoekende zoekt de datum waarop hij nog op tijd is. Als hij dan een datum vindt, denkt hij dat dit de datum is die hij zoekt. En zo'n gekke gedachte is dat nu ook weer niet: waarom zou een bestuursorgaan de datum noemen waarop de termijn is verlopen? Het ligt toch veel meer voor de hand dat een bestuursorgaan dat de moeite neemt om zelf de einddatum te berekenen, de laatste dag noemt waarop een bezwaarschrift kan worden ingediend en niet de eerste dag waarop dat niet meer kan? Brengt het dienstbaarheidsbeginsel niet met zich mee dat

het bestuursorgaan rekening houdt met interpretaties die weliswaar onjuist zijn, maar waarvan bekend is dat die toch veelvuldig voorkomen? Dit leidt tot de volgende vuistregel: (3) als de einddatum expliciet in de rechtsmiddelenclausule wordt opgenomen, noem dan de laatste dag waarop het rechtsmiddel kan worden ingesteld in een 'uiterlijk op' of 'tot en met' formulering. Maar de belangrijkste vuistregel is natuurlijk: (4) noem altijd de lengte van de termijn en de dag waarop deze aanvangt: binnen 6 weken na de datum van verzending van het besluit.

7. Tot slot nog een bonte collectie afkomstig van het UWV en gericht aan dezelfde belanghebbende: in een boetebesluit van 13 november 2018 is de formulering: "vóór 26 december 2018". In het daarop volgende invorderingsbesluit van 16 november 2018: "tot uiterlijk zes weken na de datum op deze brief" en in een tweede invorderingsbesluit van dezelfde datum (met betrekking tot de aan het boetebesluit ten grondslag liggende terugvordering): "binnen 6 weken na de datum bovenaan deze brief". Drie verschillende formuleringen in drie besluiten. Dat moet toch eenduidiger kunnen?

Hoe kan het beter?

8. Uitgaande van de hiervoor besproken vuistregels kan de door de rechtbank gewraakte bezwaarclausule als volgt worden herschreven, waarbij uitleg en bezwaar uit elkaar zijn gehaald en zowel de lengte van de termijn als de laatste dag daarvan eenduidig zijn weergegeven:

"Heeft u nog vragen?"

Is onze beslissing niet duidelijk? Of heeft u informatie waar wij geen rekening mee hebben gehouden? Neem dan contact op met UWV Telefoon Werknemers via 0900 - 92 94 (kijk voor de kosten van dit telefoonnummer op uwv.nl/bellen). Als u belt, houd dan deze brief bij de hand. Wij kunnen u dan beter van dienst zijn. U vindt ook veel informatie op uwv.nl.

Niet eens met deze beslissing?

Bent u het niet eens met de beslissing? Dan kunt u binnen twee/zes (afhankelijk van wat van toepassing is) weken na de datum van deze brief schriftelijk bezwaar maken. Dat betekent dat uw bezwaarschrift uiterlijk op DATUM door ons moet zijn ontvangen (met als alternatieve mogelijkheid: Dat betekent dat u uw bezwaarschrift uiterlijk op DATUM moet verzenden).

U kunt het bezwaarschrift zelf indienen, maar u kunt ook een gemachtigde vragen om dat namens u te doen.

Als u het bezwaarschrift zelf wilt indienen, dan kunt u dat digitaal doen. Ga daarvoor naar uwv.nl/bezwaarmaken. Om digitaal bezwaar te maken heeft u een DigiD nodig. Een gemachtigde kan alleen schriftelijk bezwaar maken.

Schrijft u liever een brief? Of vraagt u een gemachtigde om namens u bezwaar te maken? Richt uw bezwaarschrift dan aan UWV, afdeling Bezwaar en Beroep, Postbus ..., POSTCODE, PLAATS. Wij kunnen sneller op uw bezwaarschrift reageren als u uw telefoonnummer in het bezwaarschrift vermeldt en een kopie van deze brief meestuurt."

9. Uit contacten met het UWV is mij gebleken dat het UWV deze handschoen inmiddels heeft opgenomen en dat gewerkt wordt aan een herziening van de rechtsmiddelclausule. Hopelijk leidt dat tot een einde aan de verscheidenheid van bezwaarclausules en worden in de toekomst alle besluiten voorzien van een uniforme en eenduidige rechtsmiddelclausule.

En hoe liep het af voor eiser?

10. Nog net voor het sluiten van de kopij vernam ik dat het UWV niet alleen heeft afgezien van hoger beroep, maar ook dat de inhoudelijke beoordeling van de zaak direct – zonder hoorzitting! – heeft geleid tot gegrondverklaring van het bezwaar. Een mooie illustratie van een resultaat dat, anders dan de Minister voor Rechtsbescherming ons probeert te laten geloven, alleen kon worden bereikt met behulp van een door de toegevoegde advocaat gevoerde procedure.

E. van den Bogaard,

Ed van den Bogaard is advocaat bij Westhoff Advocaten te Amsterdam en bestuurslid van de Specialisatievereniging Sociaal Zekerheidsrechtadvocaten SSZ